

Оставете това животинско състояние на разположение и на неразположение! Пита ме единъ: накъдѣ трѣбва да се обръщамъ, като се моля: На изтокъ, на западъ, на сѣверъ или на югъ? Казвамъ му: представи си, че си въ единъ затворъ и отъ тамъ те вадятъ, за да те бѣсятъ, но ще те бѣсятъ съ краката нагоре. Ще се молишъ ли? — Ще се моля. Какъ? — Въ каквото положение и да се намирамъ. Ами прѣстави си, че те обърнатъ съ очитѣ надолу. Какъ ще се молишъ? — Съ очитѣ надолу. Значи, въ каквото положение и да те поставятъ, ще се молишъ, и то по всичкитѣ правила. Ще се молишъ и съ главата надолу, и съ очитѣ надолу, както намѣришъ. При всички трудни положения въ живота си, човѣкъ трѣбва да се моли, да не го е срамъ.

И тъй, вѣра ви трѣбва! Азъ не съмъ за онова лековѣрие, което хората считатъ вѣра. Азъ съмъ за онази искреностъ, за онази абсолютна искреностъ, която трѣбва да живѣе въ душитѣ на всички. Нѣкой пита: обичашъ ли ме? Азъ държа на слѣдното положение: като ви кажа, че ви обичамъ, въ тази дума да има съдържание, пълнота, а не да ви казвамъ само на думи. Като ти кажа, че те обичамъ, ти веднага ще кажешъ: щомъ ме обичашъ, дай ми 1000 лева! Добрѣ, ето ви даже и 10,000 лева. Ще кажете: а, пипнахме го! Кажи ни сега, обичашъ ли ни? Да, щомъ ти кажа, че те обичамъ, тогава и азъ ще те питамъ, обичашъ ли ме, и азъ ще ти кажа, че имамъ нужда отъ пари. Ще кажа на нѣкоя сестра: обичашъ ли ме? — Обичамъ те. Дай ми тогава 1000 лева. Кажа на друга сестра: щомъ ме обичашъ, дай ми 1000